

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

Καλλιθέα, 29/10/2021

Αριθμός απόφασης: 3976

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

ΤΜΗΜΑ Α5 Επανεξέτασης

Ταχ. Δ/ση : Αριστογείτονος 19

Ταχ. Κώδικας : 176 71 – Καλλιθέα

Τηλ : 2131604538

E-mail : ded.ath@aade.gr

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις:

α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170), όπως τροποποιήθηκε και ισχύει, β. Του άρθρου 10 της Δ.ΟΡΓ. Α 1125859 ΕΞ 2020/23.10.2020 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ Β' 4738/26.10.2020) με θέμα «Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.)». γ. Της ΠΟΛ 1064/28.04.2017 Απόφασης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β' 1440/27-04-2017).

δ. Του άρθρου έκτου, παράγραφος 4, της από 30/03/2020 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου (ΦΕΚ Α' 75) όπως κυρώθηκε με το ν. 4684/2020 (ΦΕΚ Α' 86), της υπ' αριθ. Α 1049/2021 Κοινής Απόφασης του Υφυπουργού Οικονομικών και του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β 984-12.03.2021), καθώς και των υπ' αριθ. Α.1273/2020 (ΦΕΚ Β' 5597/21.12.2020), Α.1241/2020 (ΦΕΚ Β' 4804/30.10.2020) και Α.1215/2020 (ΦΕΚ Β' 4254/30.09.2020) ομοίων κοινών αποφάσεων.

2. Την αριθμ. Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016/30.08.2016 (ΦΕΚ 2759 / τ. Β' / 01.09.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών. «Παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής».

3. Την από **20/04/2021** και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή του του, με Α.Φ.Μ., κατοίκου, οδός, κατά της τεκμαιρόμενης αρνητικής απάντησης του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Α' Πειραιά επί της με αρ. πρωτ. /2020 αίτησης για απαλλαγή από τα χρέη της εταιρείας με την επωνυμία «.....», με ΑΦΜ και τα προσκομιζόμενα με αυτή σχετικά έγγραφα.

4. Την τεκμαιρόμενη αρνητική απάντηση του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Α' Πειραιά επί της με αρ. πρωτ. /2020 αίτησης για απαλλαγή από τα χρέη της εταιρείας με την επωνυμία «.....», με ΑΦΜ

5. Τις απόψεις της ανωτέρω φορολογικής αρχής.

6. Την με αρ./2021 εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α5.

Επί της με ημερομηνία κατάθεσης **20/04/2021** και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής του του, με Α.Φ.Μ., η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Ο προσφεύγων, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ζητά την επανεξέταση από την Υπηρεσία μας της τεκμαιρόμενης αρνητικής απάντησης του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Α' Πειραιά επί της με αρ. πρωτ./2020 αίτησης του για απαλλαγή από τα χρέη της εταιρείας με την επωνυμία «.....», με ΑΦΜ, ισχυριζόμενος ότι δεν συντρέχουν για το πρόσωπο του οι προϋποθέσεις εφαρμογής του άρθρου 50 παρ.1 του ν.4174/2013.

Σημειώνεται ότι κατά τη διάρκεια εξέτασης της παρούσας, ο προσφεύγων υπέβαλλε το με αρ. πρωτ. ΔΕΔ ΕΙ 2021 ΕΜΠ/1-7-2021 συμπληρωματικό υπόμνημα με το οποίο κατέθεσε συμπληρωματικά τα κάτωθι έγγραφα:

ΣΧΕΤΙΚΑ ΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΑ ΕΓΓΡΑΦΑ
Η από 19.05.2021 Βεβαίωση του Τμήματος Ενδίκων Μέσων του Εφετείου περί μη άσκησης ενδίκων μέσων κατά της υπ' αριθ./2020 απόφασης του Τριμελούς Εφετείου Κακουργημάτων
Η από 19.05.2021 Βεβαίωση του Τμήματος Ενδίκων Μέσων κατά της υπ' αριθ./2020 απόφασης του Τριμελούς Εφετείου Κακουργημάτων
Η από 08.01.2021 Βεβαίωση της Γραμματείας Ποινικού του Εφετείου περί καταχώρισης στο ειδικό βιβλίο του άρθ. 9 Ν. 969/1979 της αριθ./2020 απόφασης του Τριμελούς Εφετείου Κακουργημάτων
Η από 08.01.2021 Βεβαίωση της Γραμματείας Ποινικού του Εφετείου περί καταχώρισης στο ειδικό βιβλίο του αρθ. 9 Ν. 969/1979 της υπ' αρ./2020 απόφασης του Τριμελούς Εφετείου Κακουργημάτων
Η υπ' αριθ./2021 πράξη της Προέδρου του Τριμελούς Συμβουλίου Διεύθυνσης του Εφετείου

καθώς και το με αρ. πρωτ. **ΔΕΔ ΕΙ 2021 ΕΜΠ/16-09-2021** συμπληρωματικό υπόμνημα με το οποίο κατέθεσε συμπληρωματικά τα από 15-9-2021 Πιστοποιητικά του Τμήματος Ενδίκων Μέσων του Εφετείου περί μη άσκησης ενδίκων μέσων κατά των υπ' αρ./2020 αθωωτικών αποφάσεων του Τριμελούς Εφετείου κακουργημάτων.

Επειδή,, οι διατάξεις του **ν. 4174/2013**(ΦΕΚ Α' 170/26-07-2013), ορίζουν, ότι:
«Άρθρο 50.Αλληλέγγυα. ευθύνη

1. Τα πρόσωπα, που είναι εκτελεστικοί πρόεδροι, διευθυντές, γενικοί **διευθυντές, διαχειριστές, διευθύνοντες σύμβουλοι, εντεταλμένοι στη διοίκηση** και εκκαθαριστές των νομικών προσώπων και νομικών οντοτήτων, καθώς και τα πρόσωπα που ασκούν **εν** τοις πράγμασι τη διαχείριση ή διοίκηση νομικού προσώπου ή νομικής οντότητας, ευθύνονται προσωπικά και αλληλέγγυα για την πληρωμή του φόρου εισοδήματος, παρακρατούμενου φόρου, κάθε επιρριπτόμενου φόρου, Φόρου

Προστιθέμενης Αξίας και του Ενιαίου Φόρου Ιδιοκτησίας Ακινήτων, που οφείλονται από αυτά τα νομικά πρόσωπα και τις νομικές οντότητες, ανεξάρτητα από τον χρόνο βεβαίωσης τους, ως και για τους τόκους, πρόστιμα, προσαυξήσεις και οποιεσδήποτε διοικητικές χρηματικές κυρώσεις επιβάλλονται επ' αυτών, εφόσον συντρέχουν σωρευτικά οι κατωτέρω προϋποθέσεις:

α. τα ανωτέρω πρόσωπα είχαν μια από τις ανωτέρω ιδιότητες είτε κατά τη διάρκεια λειτουργίας του νομικού προσώπου είτε κατά τον χρόνο λύσης, διάλυσης ή συγχώνευσης του είτε κατά τη διάρκεια της εκκαθάρισης του νομικού προσώπου,

β. οι οφειλές κατέστησαν ληξιπρόθεσμες κατά τη διάρκεια της θητείας τους υπό κάποια εκ των ανωτέρω ιδιοτήτων με την επιφύλαξη των επόμενων εδαφίων.

Αν οι οφειλές διαπιστώνονται μετά από έλεγχο, ως αλληλεγγύως υπεύθυνα πρόσωπα κατά την έννοια της παραγράφου αυτής νοούνται μόνο τα πρόσωπα στα οποία συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις των στοιχείων α' και γ' κατά το φορολογικό έτος ή την περίοδο στην οποία ανάγονται οι οφειλές αυτές. Σε περίπτωση που οι υπό παρ. 1 φορολογικές οφειλές έχουν υπαχθεί σε ρύθμιση, η αλληλέγγυα ευθύνη βαραίνει και τα πρόσωπα στα οποία συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις των στοιχείων α' και γ' κατά τον χρόνο που κάθε δόση της ρύθμισης κατέστη ληξιπρόθεσμη ή η ρύθμιση απωλέσθηκε. Για τα ποσά των τόκων, των προσαυξήσεων, των προστίμων και των λοιπών χρηματικών κυρώσεων, η αλληλέγγυα ευθύνη βαραίνει τα πρόσωπα που είναι αλληλεγγύως υπεύθυνα για την κύρια οφειλή επί της οποίας υπολογίζονται και επιβάλλονται τα ποσά αυτά,

γ. οι εν λόγω οφειλές δεν καταβλήθηκαν ή δεν αποδόθηκαν στο Δημόσιο από υπαιτιότητα των ανωτέρω προσώπων. Το βάρος απόδειξης για την μη ύπαρξη υπαιτιότητας, φέρουν τα υπό παρ. 1 πρόσωπα. Με κοινή απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων δύνανται να ορίζονται ενδεικτικά περιπτώσεις έλλειψης υπαιτιότητας.

Η παράγραφος 1 αντικαταστάθηκε με την παράγραφο 1 του άρθρου 34 του ν. 4646/2019 (ΦΕΚ Α' 201/12-12-2019). Σύμφωνα με την παράγραφο 29 του άρθρου 66 του ίδιου νόμου, οι διατάξεις της παραγράφου 1, όπως αντικαθίστανται, ισχύουν από τη δημοσίευση του ν. 4646/2019, ήτοι από 12/12/2019 και εφαρμόζονται και για οφειλές, οι οποίες έχουν βεβαιωθεί πριν από τη θέση σε ισχύ του ν. 4646/2019 σε βάρος νομικών προσώπων και νομικών οντοτήτων για τις οποίες ευθύνονται αλληλεγγύως και προσωπικά τα φυσικά πρόσωπα κατ' εφαρμογή του άρθρου 50 παρ. 1 και 2, όπως ίσχυε πριν την τροποποίηση του με τις διατάξεις του άρθρου 34 του ν. 4646/2019, του άρθρου 115 του ν. 2238/1994 (Α' 151), της παρ. 7 του άρθρου 22 του ν. 2648/1998 (Α' 238), της περ. β' του άρθρου 55 του ν. 2859/2000 (Α' 248), καθώς και κάθε άλλης διάταξης με την οποία θεσπίζεται αλληλέγγυα ευθύνη για οφειλές για τις οποίες εφαρμόζεται ο Κώδικας. Οι οφειλές αυτές παύουν να βαραίνουν τα αλληλεγγύως ευθυνόμενα πρόσωπα, εφόσον τα τελευταία δεν πληρούσαν τις προϋποθέσεις, που τίθενται με τις των παραγράφων 1 και 2 του παρόντος άρθρου 50, όπως αντικαθίστανται με τις διατάξεις του άρθρου 34 του ν. 4646/2019 για τη θεμελίωση της αλληλέγγυας ευθύνης και αίρονται τα σε βάρος τους ληφθέντα μέτρα...»

Επειδή,, σύμφωνα με την **Ε 2173/30.10.2020** με ΘΕΜΑ: Αλληλέγγυα ευθύνη διοικούντων του άρθρου 50 του ν.4174/2013, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει:

«Α. Εισαγωγικά

1. Με τις διατάξεις του άρθρου 34 του ν.4646/2019, τροποποιήθηκαν οι διατάξεις του άρθρου 50 του ν. 4174/2013 (Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας, ΚΦΔ) ως προς τη θεμελίωση της αλληλέγγυας ευθύνης στα πρόσωπα που ασκούν διοίκηση στα νομικά πρόσωπα και τις νομικές οντότητες για την εξόφληση συγκεκριμένων οφειλών προς το Δημόσιο.

Ειδικότερα, με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 50 του ΚΦΔ ορίζεται ότι τα πρόσωπα που είναι εκτελεστικοί πρόεδροι, διευθυντές, γενικοί διευθυντές, διαχειριστές, διευθύνοντες σύμβουλοι, εντεταλμένοι στη διοίκηση και εκκαθαριστές των νομικών προσώπων και νομικών οντοτήτων, καθώς και τα πρόσωπα που ασκούν εν τοις πράγμασι τη διαχείριση ή διοίκηση νομικού προσώπου ή νομικής οντότητας, ευθύνονται προσωπικά και αλληλέγγυα για την πληρωμή του φόρου εισοδήματος, παρακρατούμενου φόρου, κάθε επιρριπτάμενου φόρου, Φόρου Προστιθέμενης Αξίας και του Ενιαίου Φόρου Ιδιοκτησίας Ακινήτων, που οφείλονται από αυτά τα νομικά πρόσωπα και τις νομικές οντότητες, ανεξάρτητα από τον χρόνο βεβαίωσης τους, ως και για τους τόκους, πρόστιμα, προσαυξήσεις και οποιεσδήποτε διοικητικές χρηματικές κυρώσεις επιβάλλονται επ' αυτών, εφόσον συντρέχουν σωρευτικά οι κατωτέρω προϋποθέσεις: (α) τα ανωτέρω πρόσωπα είχαν μια από τις ανωτέρω ιδιότητες είτε κατά τη διάρκεια λειτουργίας του νομικού προσώπου είτε κατά τον χρόνο λύσης, διάλυσης ή συγχώνευσης του είτε κατά τη διάρκεια της εκκαθάρισης του νομικού προσώπου,

(β) οι οφειλές κατέστησαν ληξιπρόθεσμες κατά τη διάρκεια της θητείας τους υπό κάποια εκ των ανωτέρω ιδιοτήτων. Ωστόσο, αν οι οφειλές διαπιστώνονται μετά από έλεγχο, ως αλληλεγγύως υπεύθυνα πρόσωπα νοούνται μόνο τα πρόσωπα στα οποία συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις των στοιχείων α' και γ' κατά το φορολογικό έτος ή την περίοδο στην οποία ανάγονται οι οφειλές αυτές. Σε περίπτωση που οι φορολογικές οφειλές, όπως αυτές ρητά αναφέρονται στο νόμο, έχουν υπαχθεί σε ρύθμιση, η αλληλέγγυα ευθύνη βαραίνει και τα πρόσωπα στα οποία συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις των στοιχείων α' και γ' κατά τον χρόνο που κάθε δόση της ρύθμισης κατέστη ληξιπρόθεσμη ή η ρύθμιση απωλέσθηκε. Για τα ποσά των τόκων, των προσαυξήσεων, των προστίμων και των λοιπών χρηματικών κυρώσεων, η αλληλέγγυα ευθύνη βαραίνει τα πρόσωπα που είναι αλληλεγγύως υπεύθυνα για την κύρια οφειλή επί της οποίας υπολογίζονται και επιβάλλονται τα ποσά αυτά,

(γ) οι εν λόγω οφειλές δεν καταβλήθηκαν ή δεν αποδόθηκαν στο Δημόσιο από υπαιτιότητα των ανωτέρω προσώπων. **Το βάρος απόδειξης για τη μη ύπαρξη υπαιτιότητας φέρουν τα υπό παρ. 1 πρόσωπα. Με κοινή απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων δύνανται να ορίζονται ενδεικτικά περιπτώσεις έλλειψης υπαιτιότητας.**

3. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 50 του ΚΦΔ, όπως αντικαταστάθηκαν με τις διατάξεις του άρθρου 34 του ν. 4646/2019, ισχύουν από τη δημοσίευση του πιο πάνω νόμου στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, ήτοι από 12-12-2019 και μετά και εφαρμόζονται (α) αυτοδικαίως, για οφειλές που βεβαιώνονται το πρώτον και ανάγονται σε φορολογικό έτος ή περίοδο από τις 12-12-2019 και μετά, σύμφωνα με το άρθρο 30 ΚΦΔ, στο νομικό πρόσωπο ή την νομική οντότητα (νέες υποθέσεις),

(β) αυτοδικαίως, για οφειλές που βεβαιώνονται το πρώτον από τις 12-12-2019 και μετά αλλά ανάγονται σε φορολογικό έτος ή περίοδο πριν τις 12-12-2019 (νέες υποθέσεις για παλαιές οφειλές), με την προϋπόθεση ότι δεν επιφέρουν χειροτέρευση της θέσης του διοικούντος προσώπου σε σχέση με τις διατάξεις που ίσχυαν κατά τον χρόνο που ανάγονται οι οφειλές αυτές και

(γ) κατόπιν αιτήσεως του ενδιαφερομένου, αναδρομικά, για οφειλές που έχουν βεβαιωθεί πριν τις 12-12-2019 (παλαιές υποθέσεις).....

5. Η ευθύνη των προσώπων της παρ. 1 του άρθρου 50 ΚΦΔ είναι προσωπική και αλληλέγγυα και αφορά την πληρωμή και μόνο των οφειλών που ρητά και περιοριστικά κατονομάζονται στην ίδια

αυτή παράγραφο, εφόσον πληρούνται και οι λοιπές προϋποθέσεις. Για την ορθή και ομοιόμορφη εφαρμογή των διατάξεων αυτών απαιτείται να εξετάζονται, κατά σειρά, όλα τα παρακάτω:

B. Το είδος της (φορολογικής) οφειλής

Γ. Ο κρίσιμος χρόνος για τη θεμελίωση της αλληλέγγυας ευθύνης

Δ. Συνδρομή κατονομαζόμενης ιδιότητας κατά τον κρίσιμο χρόνο

E. Η υπαιτιότητα

25. Πρόσωπα για τα οποία συντρέχουν σωρευτικά όλες οι λοιπές προϋποθέσεις, οι οποίες αναφέρονται στη διάταξη της παραγράφου 1 του άρθρου 50 ΚΦΔ, καθίστανται καταρχήν αλληλεγγύως υπεύθυνα και τεκμαίρεται η υπαιτιότητα τους εκ μόνης τις ιδιότητας τους για τις οφειλές που δημιουργούνται κατά τη διάρκεια της θητείας τους. Ωστόσο, σύμφωνα και με τα ρητώς οριζόμενα στο β' εδάφιο της περίπτωσης γ' της παρ. 1 του άρθρου 50 του ΚΦΔ, πρόκειται για μαχητό τεκμήριο, καθόσον το βάρος απόδειξης για τη μη ύπαρξη υπαιτιότητας, φέρουν τα εν λόγω πρόσωπα. Επομένως, εφόσον τα πρόσωπα σε βάρος των οποίων συντρέχει αλληλέγγυα ευθύνη αποδείξουν ότι δεν ήταν υπαίτια για τη μη καταβολή ή μη απόδοση των οφειλών που προβλέπονται στις οικείες διατάξεις, απαλλάσσονται από την ευθύνη για πληρωμή των οφειλών του νομικού προσώπου ή της νομικής οντότητας που διοικούν ή διαχειρίζονται....

[..]27. Επισημαίνεται, ωστόσο, ότι η έλλειψη υπαιτιότητας αποδεικνύεται εφόσον έχουν εκδοθεί αμετάκλητες δικαστικές αποφάσεις οιοδήποτε Δικαστηρίου ή αμετάκλητο απαλλακτικό βούλευμα, από τα οποία διαπιστώνεται ρητά η έλλειψη υπαιτιότητας σχετικά με τη μη καταβολή της οφειλής από τον αλληλεγγύως υπόχρεο ή/και η μη συμμετοχή του στην φορολογική παράβαση που προκάλεσε την οφειλή και εν γένει η μη ενεργός συμμετοχή του στη διοίκηση και διαχείριση του νομικού προσώπου. ».

Επειδή, από την από 29-4-2021 Έκθεση Απόψεων της αρμόδιας φορολογικής αρχής, προκύπτουν τα ακόλουθα:

«ΣΥΝΤΟΜΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ

[...]Περαιτέρω, μετά την δημοσίευση της ερμηνευτικής εγκυκλίου Ε2173/30-10-2020 ο προσφεύγων, άσκησε εμπρόθεσμα την 71269/29-12-2020 αίτηση περί εφαρμογής στο πρόσωπό του των διατάξεων των άρθρων 34 και 66 παρ. 29 του Ν. 4646/2019 και αναγνωρίσεως ελλείψεως ευθύνης του αναφορικά με τις φερόμενες ως οφειλές της εταιρίας με την επωνυμία «.....» με ΑΦΜ:, ισχυριζόμενος την έλλειψη οποιασδήποτε εν τοις πράγμασι διαχειριστικής εξουσίας από μέρους του και της ύπαρξης αθωωτικών αποφάσεων στο πρόσωπό του από το Τριμελές Εφετείο Κακουργημάτων για τα αδικήματα της μη απόδοσης ΦΠΑ κατ' εξακολούθηση συνολικού ποσού που υπερβαίνει ετησίως το ποσό των 100.000,00 ευρώ (...../2020 Απόφαση του Εφετείου) και της λήψης εικονικών - πλαστών φορολογικών στοιχείων κατ' εξακολούθηση και κατά συναυτουργία η συνολική αξία των οποίων υπερβαίνει το ποσό των 150.000,00 ευρώ (...../2020 Απόφαση του Εφετείου).

[..] Επειδή, σύμφωνα με την Α1082/2021 ΦΕΚ Β 1487/13-4-2021) Απόφαση του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων με θέμα «Περιπτώσεις έλλειψης υπαιτιότητας

για τη μη στοιχειοθέτηση της αλληλέγγυας ευθύνης σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 50 του ν.4174/2013», ορίζεται: « ... **άρθρο 2 Ενδεικτικές περιπτώσεις έλλειψης υπαιτιότητας**
4.Υπαρξη αμετάκλητης αθωωτικής απόφασης ποινικού δικαστηρίου ή αμετάκλητου απαλλακτικού βουλεύματος τελεσίδικη ή απόφαση δικαστηρίου βάσει των οποίων διαπιστώνεται ρητά η έλλειψη υπαιτιότητας σχετικά με τη δημιουργία ή τη μη καταβολή της οριζόμενης στην παρ. 1 του άρθρου 50 του ΚΦΔ οφειλής από τον αλληλεγγύως υπόχρεο.

5. Παραίτηση προγενέστερη της κρίσιμης περιόδου, για την οποία τηρήθηκαν οι προβλεπόμενες διατυπώσεις δημοσιότητας, ακόμα και αν δεν έχει ενημερωθεί η Φορολογική Διοίκηση από το νομικό πρόσωπο/νομική οντότητα ή αποδεδειγμένη μη αποδοχή του διορισμού, η οποία αποδεικνύεται με έγγραφο περί μη αποδοχής αυτής εφόσον έχει νομίμως επιδοθεί.

Επειδή, κατόπιν ενδελεχούς ελέγχου του φακέλου και έρευνας στην νομοθεσία, προέκυψε ότι οι προαναφερθείσες υπ' αριθμ./2020 και/2020 αθωωτικές αποφάσεις του Εφετείου που προσκόμισε ο προσφεύγων, -κατά τον χρόνο λήξης της προθεσμίας των 90 ημερών της Διοίκησης για να απαντήσει στην/2020 αίτηση- είναι μόνο τελεσίδικες, και δεν έχουν καταστεί αμετάκλητες, λόγω της αναστολής της σχετικής προθεσμίας άσκησης ενδίκων μέσων στα πλαίσια των μέτρων του Covid -19. Από τις 8/1/2021 (ημερομηνία καθαρογραφής των τελεσίδικων αποφάσεων), έως και 28/3/2021, ημερομηνία λήξης των 90 ημερών (προθεσμία της Διοίκησης να απαντήσει στην ως άνω αίτηση), η προθεσμία άσκησης ενδίκων μέσων έχει ανασταλεί. Επομένως, κατά τα ανωτέρω δεν πληρούνται οι διατυπώσεις της παραγράφου 27 της εγκυκλίου Ε2173/2020, σύμφωνα με την οποία, απαλλαγή από την ευθύνη διαχειριστή για χρέη της νομικής οντότητας, επέρχεται σε περίπτωση αμετάκλητων αποφάσεων παντός Δικαστηρίου. Επισημαίνεται δε, ότι έως και τον χρόνο σύνταξης της παρούσης, οι ανωτέρω αποφάσεις εξακολουθούν να μην έχουν καταστεί αμετάκλητες, εκκρεμώσας της σχετικής προθεσμίας, η αναστολή της οποίας έπαυσε στις 6/4/2021.

Επειδή, το Γραφείο Νομικού Συμβούλου Πειραιά, στις 8/4/2021, με το υπ' αριθμ.-/...../2021 διαβιβαστικό προς την Υπηρεσία μας, μας κοινοποίησε την/2020 απόφαση του Τριμελούς Εφετείου Κακουργημάτων, και μας ενημέρωσε ότι με την απόφαση αυτή ο προσφεύγων κηρύχθηκε αθώος «**λόγω αμφιβολιών**» για το αδίκημα της λήψης εικονικών –πλαστών τιμολογίων, διατύπωση από την οποία δεν συνάγεται ως αποδειχθείσα η πραγματική έλλειψη διαχειριστικής εξουσίας από τον προσφεύγοντα.

Επειδή, η από 20/12/2006 δήλωση παραίτησης του προσφεύγοντα από την ιδιότητα του διαχειριστή της εταιρίας ως προγενέστερη της κρίσιμης περιόδου 2007-2008 που οδήγησε στην έκδοση των κατά τα ανωτέρω καταλογιστικών πράξεων του ελέγχου, ουδεμία επιρροή ασκεί προς τον σκοπό της απαλλαγής του προσφεύγοντα από την συνυπευθυνότητά του, λόγω μη τήρησης νομίμων διατυπώσεων δημοσιότητας, οι οποίες έλαβαν χώρα με την υπ' αριθμ./2008 τροποποίηση καταστατικού, η οποία δημοσιεύτηκε στο/2008 ΦΕΚ/ΑΕ & ΕΠΕ και δηλώθηκαν στην Υπηρεσία μας στις 4/7/2008 (σύμφωνα με την υπ' αριθμ. 5 ενδεικτική περίπτωση έλλειψης υπαιτιότητας της Α1082/2021 απόφασης της Α.Α.Δ.Ε.).

Επειδή, σύμφωνα με την κρατούσα νομολογία για το άρθρο 5 παρ. 2 του Κωδ.Διοικ.Δικον., ο Διοικητικός Δικαστής δύναται να αποκλίνει από προηγούμενη αμετάκλητη αθωωτική κρίση ποινικού δικαστηρίου (για τα ίδια βιοτικά και γενεσιουργά της ευθύνης περιστατικά), εφόσον αιτιολογήσει επαρκώς την απόκλισή του είτε μέσω της στήριξής της σε νέα αποδεικτικά μέσα ή σε κοινά αποδεικτικά μέσα που εκτιμήθηκαν όμως διαφορετικά, είτε στον διαφορετικό βαθμό απόδειξης που ισχύει στη διοικητική δίκη σε σχέση με τον βαθμό απόδειξης τέλεσης της παράβασης που ισχύει στην ποινική δίκη.

Ως εκ τούτων υφίσταται πιθανότητα ο Διοικητικός Δικαστής του Τριμελούς Διοικητικού Εφετείου, - ενώπιον του οποίου εκκρεμούν προς εκδίκαση στις 3/10/2021 οι/2015 και/2015 προσφυγές του προσφεύγοντα για τις προαναφερθείσες καταλογιστικές πράξεις της διοίκησης-, να κρίνει διαφορετικά από το Ποινικό Τριμελές Εφετείο Κακουργημάτων, και να εκδοθούν διαφοροποιημένες δικαστικές αποφάσεις που δεν θα απαλλάσσουν τον προσφεύγοντα από την συνυπευθυνότητά του για τις οφειλές της εταιρίας».

Επειδή, η **Α. 1082/2021(ΦΕΚ Β 1487/13.4.2021)** Κοινή Απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και του Διοικητή της ΑΑΔΕ με θέμα "Περιπτώσεις έλλειψης υπαιτιότητας για τη μη στοιχειοθέτηση της αλληλέγγυας ευθύνης σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 50 του ν.4174/2013" ορίζει ότι:

«Άρθρο 1 Πεδίο εφαρμογής

Τα πρόσωπα που φέρουν τις ιδιότητες που ορίζονται στην παρ. 1 του άρθρου 50 του ν. 4174/2013 (ΚΦΔ) θεωρούνται καταρχήν υπαίτια για τη μη καταβολή ή μη απόδοση των οριζόμενων στις ως άνω διατάξεις οφειλών των νομικών προσώπων και των νομικών οντοτήτων, εκτός αν στα πρόσωπα αυτά συντρέχει **περίπτωση έλλειψης υπαιτιότητας, σύμφωνα με τις κατωτέρω ενδεικτικά αναφερόμενες περιπτώσεις**, οι οποίες σε κάθε περίπτωση θα πρέπει να εξετάζονται από τις υπηρεσίες της ΑΑΔΕ, κατά λόγο αρμοδιότητας, πριν την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 50 ΚΦΔ στα αλληλεγγύως ευθυνόμενα πρόσωπα.

Άρθρο 2 Ενδεικτικές περιπτώσεις έλλειψης υπαιτιότητας,

Για τους σκοπούς εφαρμογής της περ. γ' της παρ. 1 του άρθρου 50 του ΚΦΔ, ορίζονται ενδεικτικά περιπτώσεις έλλειψης υπαιτιότητας των προσώπων αυτών ως ακολούθως:

[..] 4.Ύπαρξη αμετάκλητης αθωωτικής απόφασης ποινικού δικαστηρίου ή αμετάκλητου απαλλακτικού βουλεύματος τελεσίδικη ή απόφαση δικαστηρίου βάσει των οποίων διαπιστώνεται ρητά η έλλειψη υπαιτιότητας σχετικά με τη δημιουργία ή τη μη καταβολή της οριζόμενης στην παρ. 1 του άρθρου 50 του ΚΦΔ οφειλής από τον αλληλεγγύως υπόχρεο.»

Επειδή, στην υπό κρίση περίπτωση, ο προσφεύγων, υπέβαλλε την με αρ./2020 **αίτηση** ενώπιον της Δ.Ο.Υ. Α΄ Πειραιά σύμφωνα με τις διατάξεις των αρθ.34 & 66 παρ. 29 ν.4646/2019 για την απαλλαγή της κατ' άρθρο 50 ν. 4174/2012 αλληλέγγυας ευθύνης για οφειλές κατά τα έτη 2007 και 2008 της εταιρείας με την επωνυμία «.....», με ΑΦΜ Η ως άνω

αίτηση απερρίφθη σιωπηρώς από την αρμόδια Δ.Ο.Υ. την οποία και προσβάλλει ο προσφεύγων με την υπό κρίση προσφυγή του, προβάλλοντας τους ισχυρισμούς που ανέπτυξε στην/2020 σιωπηρώς απορριφθείσα αίτηση του.

Επειδή, όπως προκύπτει από **29-4-2021 έκθεση απόψεων** της αρμόδια Δ.Ο.Υ. επί της υπό εξέταση προσφυγής, οι εν λόγω οφειλές προέκυψαν στο πλαίσιο ελέγχου που διενήργησε το Σ.Δ.Ο.Ε. Αττικής σε βάρος της ως άνω εταιρίας σχετικά με λήψη εικονικών τιμολογίων από προμηθευτές της κατά τα έτη 2007 και 2008, συνεπεία του οποίου η αρμόδια Δ.Ο.Υ κοινοποίησε τόσο στην εταιρία, όσο και στον προσφεύγοντα υπό την ιδιότητα του ως διαχειριστή της για την επίμαχη περίοδο, τις από 2/12/2014 καταλογιστικές πράξεις φόρου εισοδήματος (...../2014 &/2014), ΦΠΑ (...../2014 &/2014), προστίμων ΦΠΑ (...../2014 &/2014), και προστίμων του άρθρου 8 παρ. 12 ν. 1882/1990 (...../2014 &/2014), δυνάμει των οποίων καταλογίστηκαν στην εταιρία σημαντικά ποσά φόρων, τόκων και προσαυξήσεων συνολικού ποσού 1.850.265,55 ευρώ. Περαιτέρω, δυνάμει της υπ' αριθμ./2002 ιδρυτικής πράξεως συστάσεως της εταιρίας περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία «.....», η οποία δημοσιεύτηκε στο/2002 ΦΕΚ/ΑΕ & ΕΠΕ, ο προσφεύγων ορίστηκε διαχειριστής της άνω εταιρίας έως της νομίμου ανακλήσεως της ιδιότητας αυτής, η οποία έλαβε χώρα με την υπ' αριθμ./2008 τροποποίηση καταστατικού, η οποία δημοσιεύτηκε στο/2008 ΦΕΚ/ΑΕ & ΕΠΕ. Η διακοπήσα κατά τα ανωτέρω διαχειριστική σχέση δηλώθηκε στο Τμήμα Μητρώου της αρμόδια Δ.Ο.Υ. με την υπ' αριθμ./2008 δήλωση.

Επειδή, με το αρ. πρωτ. **Δ.Ε.Δ. ΕΞ 2021 ΕΜΠ/27.09.2021** έγγραφο προς την αρμόδια Δ.Ο. Υ. Α' Πειραιά, ζητήσαμε συμπληρωματικές αιτιολογημένες απόψεις επί της υπό κρίση ενδικοφανούς προσφυγής, κατόπιν της ως άνω Κοινής Απόφασης του Υπουργού Οικονομικών και του Διοικητή της ΑΑΔΕ καθώς και επί των συμπληρωματικών εγγράφων που προσκομίστηκαν κατά τα διάρκεια εξέτασης της παρούσας με το υπ' αρ. ΔΕΔ ΕΙ 2021 ΕΜΠ/16-9-2021 συμπληρωματικό υπόμνημα του προσφεύγοντος.

Επειδή,, η ως άνω φορολογική αρχή, ανταποκρινόμενη στο ως άνω έγγραφο ας, απέστειλε το με αρ. πρωτ./2021 {αρ. πρωτ. ΔΕΔ ΕΙ 2021 ΕΜΠ/13.10.2021} έγγραφο, στο οποίο αναφέρεται ότι: «Σε απάντηση του υπ' αριθμ. πρωτ. Δ.Ε.Δ. ΕΞ 2021 ΕΜΠ/27-9-2021 εγγράφου της Υπηρεσίας σας (αρ. πρωτ. εισερχομένων της Υπηρεσίας μας/2021) περί αποστολής συμπληρωματικών αιτιολογημένων απόψεων για την άνω αναφερομένη υπόθεση, επαγόμαστε τα κάτωθι:

Το Γραφείο Νομικού Συμβούλου Πειραιά, την 8/4/2021, με το υπ' αριθμ./2021 διαβιβαστικό προς την Υπηρεσία μας (το οποίο σας αποστείλαμε με τις αρχικές μας απόψεις), μας κοινοποίησε την/2020 απόφαση του Τριμελούς Εφετείου Κακουργημάτων, και μας

ενημέρωσε ότι με την απόφαση αυτή ο προσφεύγων κηρύχθηκε αθώος «λόγω αμφιβολιών» για το αδίκημα της λήψης εικονικών -πλαστών τιμολογίων, διατύπωση από την οποία δεν συνάγεται ως αποδειχθείσα η πραγματική έλλειψη διαχειριστικής εξουσίας από τον προσφεύγοντα. Σύμφωνα με την κρατούσα νομολογία για το άρθρο 5 παρ. 2 του Κωδ. Διοικ, Δικον., ο Διοικητικός Δικαστής δύναται να αποκλίνει από προηγούμενη αμετάκλητη αθωωτική κρίση ποινικού δικαστηρίου (για τα ίδια βιοτικά και γενεσιουργά της ευθύνης περιστατικά), εφόσον αιτιολογήσει επαρκώς την απόκλιση του είτε μέσω της στήριξης της σε νέα αποδεικτικά μέσα ή σε κοινά αποδεικτικά μέσα που εκτιμήθηκαν όμως διαφορετικά, είτε στον διαφορετικό βαθμό απόδειξης που ισχύει στη διοικητική δίκη σε σχέση με τον βαθμό απόδειξης τέλεσης της παράβασης που ισχύει στην ποινική δίκη.

Ως εκ τούτων υφίσταται πιθανότητα ο Διοικητικός Δικαστής του Τριμελούς Διοικητικού Εφετείου - ενώπιον του οποίου εκκρεμούν προς εκδίκαση οι/2015 και/2015 προσφυγές του προσφεύγοντα για τις προαναφερθείσες καταλογιστικές πράξεις της διοίκησης-, να κρίνει διαφορετικά από το Ποινικό Τριμελές Εφετείο Κακουργημάτων, και να εκδοθούν διαφοροποιημένες δικαστικές αποφάσεις που δεν θα απαλλάσσουν τον προσφεύγοντα από την συνυπευθυνότητα του για τις οφειλές της εταιρίας Όσον αφορά το αμετάκλητο ή μη των υπ' αριθμ./2020 και/2020 αθωωτικών αποφάσεων, από τις 8/1/2021 (ημερομηνία καταχώρησης στο ειδικό βιβλίο καθαρογραμμένων και υπογεγραμμένων από τον Πρόεδρο των ανωτέρω τελεσίδικων αποφάσεων) η προθεσμία άσκησης ενδίκων μέσων τελούσε σε αναστολή (στο πλαίσιο των μέτρων του Covid -19), η οποία αναστολή έπαυσε στις 6/4/2021 με την ΚΥΑ 20651 ΦΕΚ Β 1308 - 3.4.2021 σε συνδυασμό με το αρ. 84 παρ. 1 του ν. 4790/2021 ΦΕΚ Α 48 - 31.3.2021 για την επαναλειτουργία των δικαστηρίων κλπ.».

Επειδή, ο προσφεύγων με την κατάθεση της παρούσας προσκομίζει τις υπ' αρ./2020 και/2020 Αποφάσεις του Τριμελούς Εφετείου Κακουργημάτων καθώς κατά τη διάρκεια εξέτασης της παρούσας, τα από **16-9-2021** Πιστοποιητικά περί μη άσκησης ενδίκων μέσων επί των ως άνω υπ' αρ.,/2020 αποφάσεων του Τριμελούς Εφετείου κακουργημάτων.

Επειδή, από τα ως άνω προσκομισθέντα σε συνδυασμό με τις από 12-10-2021 συμπληρωματικές απόψεις της Α' Δ.Ο.Υ. Πειραιά προκύπτει ότι οι επικαλούμενες με αρ./2020 και/2020 Αποφάσεις του Τριμελούς Εφετείου Κακουργημάτων έχουν καταστεί οριστικές και **αμετάκλητες** ήδη από την από 16-9-2021 κατά την οποία εκδόθηκαν τα ως άνω πιστοποιητικά του Τμήματος Ενδίκων Μέσων του Εφετείου, καθόσον έχει παρέλθει η κατ' άρθρο 473 του ν.4620/2019 (Κ.Ποιν.Δ.) οριζόμενη προθεσμία.

Επειδή, με την υπ' αρ./2020 Απόφαση του Τριμελούς Εφετείου Κακουργημάτων (Απόφαση και Πρακτικά), η οποία είχε ως αντικείμενο εξέτασης την **πράξη μη**

απόδοσης ΦΠΑ κατ' εξακολούθηση συνολικού ποσού που υπερβαίνει τις ετησίως τις 75.000,00€ και ήδη τις 100.000,00€ βάσει της υπ' αρ./2014 οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού ΦΠΑ διαχειριστικής περιόδου 01/01/2007-31/12-2007 της Δ.Ο.Υ. Α' Πειραιά, κρίθηκε ότι η εταιρεία «.....», με ΑΦΜ, είχε ως πραγματικούς διαχειριστές κατά το έτος 2007 αποκλειστικά και μόνο τους και ενώ η συμμετοχή του κατηγορούμενου, και με την παρούσα προσφεύγων, ήταν μόνο τυπική και ο οποίος σύμφωνα με το διατακτικό της εν λόγω απόφασης, κηρύχτηκε αθώος.

Επειδή, περαιτέρω, με την υπ' αρ./2020 Απόφαση του Τριμελούς Εφετείου Κακουργημάτων (Απόφαση και Πρακτικά), η οποία είχε ως αντικείμενο εξέτασης την παράβαση του άρθ. 19 ν. 2523/97 της λήψεως εικονικών και πλαστών τιμολογίων κατ' εξακολούθηση και κατά συναυτουργία η συνολική αξία των οποίων υπερβαίνει το ποσό των 150.000 ευρώ κατά τις διαχειριστικές περιόδους από 01/01/2007-31/12/2007 και από 01/01/2008-31/12/2008, κρίθηκε ότι η εταιρεία «.....», με ΑΦΜ, είχε ως πραγματικούς διαχειριστές κατά τα έτη 2007 και 2008 αποκλειστικά και μόνο τους κατηγορούμενους και ενώ η συμμετοχή των λοιπών κατηγορούμενων και ήταν μόνο τυπική. Σύμφωνα δε με το διατακτικό της εν λόγω απόφασης, οι κατηγορούμενοι και κηρύχτηκαν αθώοι για την ως άνω πράξη ενώ οι κατηγορούμενοι και κηρύχτηκαν αθώοι για το έτος 2007 και ένοχοι για το έτος 2008 για το αδίκημα της λήψεως εικονικών και πλαστών τιμολογίων τα εν λόγω έτη.

Επειδή, ενόψει των ανωτέρω, καθίσταται σαφές ότι εν προκειμένω συντρέχει περίπτωση έλλειψης υπαιτιότητας, σύμφωνα με τις ενδεικτικά αναφερόμενες περιπτώσεις, όπως αυτές αναφέρονται ρητά στην Α. 1082/2021(ΦΕΚ Β 1487/13.4.2021) Κοινή Απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και του Διοικητή της ΑΑΔΕ, ήτοι «4. Ύπαρξη αμετάκλητης αθωωτικής απόφασης ποινικού δικαστηρίου ή αμετάκλητου απαλλακτικού βουλεύματος τελεσίδικη ή απόφαση δικαστηρίου βάσει των οποίων διαπιστώνεται ρητά η έλλειψη υπαιτιότητας σχετικά με τη δημιουργία ή τη μη καταβολή της οριζόμενης στην παρ. 1 του άρθρου 50 του ΚΦΔ οφειλής από τον αλληλεγγύως υπόχρεο.» καθώς και στην Ε.2173/2020, περί έλλειψη υπαιτιότητας σχετικά με τη μη συμμετοχή του αλληλεγγύως υπόχρεου στην φορολογική παράβαση που προκάλεσε την οφειλή και εν γένει η μη ενεργός συμμετοχή του στη διοίκηση και διαχείριση του νομικού προσώπου (Κεφ Ε-περ.27) και ως εκ τούτου οι προβαλλόμενοι ισχυρισμοί του προσφεύγοντος κρίνονται βάσιμοι και αποδεκτοί.

Επειδή, σε κάθε περίπτωση ο προβαλλόμενος ισχυρισμός της αρμόδιας Δ.Ο.Υ. Α' Πειραιά σύμφωνα με τις από 12-10-2021 Συμπληρωματικές Απόψεις της, ότι υφίσταται πιθανότητα ο

Διοικητικός Δικαστής του Τριμελούς Διοικητικού Εφετείου, - ενώπιον του οποίου εκκρεμούν προς εκδίκαση, οι/2015 και/2015 διοικητικές προσφυγές του προσφεύγοντα για τις προαναφερθείσες καταλογιστικές πράξεις της διοίκησης, να κρίνει διαφορετικά από το Ποινικό Τριμελές Εφετείο Κακουργημάτων, αλυσιτελώς προβάλλεται δεδομένου ότι με αυτές δεν κρίνεται η αλληλέγγυα ευθύνη κατ' άρθ. 50 ν. 4174/2013 για την **πληρωμή** των κρινόμενων οφειλών κατόπιν ελέγχου αλλά η ύπαρξη ή μη της φορολογικής παράβασης σε βάρος της εταιρείας βάσει της οποίας εκδόθηκαν οι σχετικές καταλογιστικές πράξεις από την αρμόδια Δ.Ο.Υ. και συνεπώς ουδεμία επιρροή ασκεί το αποτέλεσμα αυτών στην κρίση περί ύπαρξης ή μη αλληλέγγυας ευθύνης του προσφεύγοντος που κρίνεται με τη παρούσα.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Την **αποδοχή** της με αρ. πρωτ./20-4-2021 ενδικοφανούς προσφυγής του του , με Α.Φ.Μ.

Η παρούσα απόφαση να κοινοποιηθεί από αρμόδιο όργανο με τη νόμιμη διαδικασία στον υπόχρεο.

Ακριβές Αντίγραφο

**ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ
ΔΙΑΦΟΡΩΝ**

**Η Υπάλληλος του Τμήματος
Διοικητικής Υποστήριξης**

**Η ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ ΤΗΣ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
ΓΡΑΜΜΑΤΩ ΣΚΟΥΡΑ**

Σ η μ ε ί ω σ η: Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.